

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.**แบบสอบถาม****ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม****คำชี้แจง**

เนื่องจากดิฉัน นางสาวกนกวรรณ เชื้อนสุวรรณ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทสาขา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รหัสประจำตัว 3924501 ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย ในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประหยัดจากขนาดในการขยายกำลังคนภาครัฐ ศึกษากรณี เทศบาลนครเชียงใหม่”

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ดิฉันจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

น.ส. กนกวรรณ เชื้อนสุวรรณ

ผู้วิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขา รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ส่วนที่ 3

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านเห็นว่ามีความเป็นจริงที่สุดในเทศบาลนครเชียงใหม่

• ตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

ข้อความ	มีผลให้ลารเพิ่มค่าดัชนี ของเทศบาล			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
A. การที่พนักงานมีการแบ่งหน้าที่ทำงานกันอย่างชัดเจน ไม่ทำงานซ้ำซ้อนกัน		✓		
B. พนักงานบางส่วนไม่ค่อยมีความชำนาญในงานที่รับผิดชอบ			✓	

ข้อความ	มีผลให้ลารเพิ่มค่าดัชนี ของเทศบาล			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การที่พนักงานมีการแบ่งหน้าที่ทำงานกันอย่างชัดเจน ไม่ทำงานซ้ำซ้อนกัน				
2. พนักงานบางส่วนไม่ค่อยมีความชำนาญในงานที่รับผิดชอบ				
3. พนักงานได้ทำงานด้วยความรู้และความสามารถของตนอย่างเต็มที่และตั้งใจ				
4. การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เหมาะสมมาใช้ใน การทำงานเพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการทำงานของเทศบาล				
5. การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยมาให้บริการแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ				
6. รัฐบาลกระจายอำนาจการปกครองและการจัดเก็บรายได้ให้กับเทศบาลเพิ่มขึ้น				

ข้อความ	มีผลให้การเพิ่มกำลังคน ของเทศบาล			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
7. การที่เทศบาลได้มีการจัดลำดับความสำคัญของงาน และยุบเลิกงานที่ไม่มีความสำคัญ				
8. เทศบาลรับผิดชอบดูแลงานทุกด้านแทนการจ้างเหมาภาคเอกชน				
9. เทศบาลบริหารกำลังคนโดยเน้นที่ปริมาณมากกว่าคุณภาพ				
10. เทศบาลให้ความสำคัญกับระบบข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยในทุกด้าน				
11. การส่งเสริมพัฒนาและฝึกอบรมความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ทุกระดับชั้นอย่างสม่ำเสมอ				
12.. เทศบาลเข้าไปดำเนินการในรูปแบบของเทศพาณิชย์มากขึ้น เช่น โรงภาพยนตร์ ตลาด สถานที่ท่องเที่ยว ศูนย์สรรพสินค้า				
13. จำนวนประชากรในเขตเทศบาลที่มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี				
14. เทศบาลมีแนวโน้มที่จะขยายพื้นที่เขตเทศบาลเพิ่มขึ้น				
15. การเกิดสภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปัจจุบัน				
16. ประชากรในเขตเทศบาลไม่มีความต้องการที่จะได้รับบริการสาธารณูปโภคเพิ่มขึ้น				
17. การเจริญเติบโตของเมืองหลักตามการวางแผนพัฒนาของรัฐบาล				
18. รัฐบาลมีนโยบายในการลดการเพิ่มกำลังคน ของข้าราชการทั่วประเทศ				
19. แนวโน้มของกระแสการกระจายอำนาจจากส่วนกลางมาสู่ส่วนท้องถิ่นมากขึ้น				
20. การมีโครงสร้างการบริหารและจัดการของเทศบาลในปัจจุบัน				

ภาคผนวก ข.

แบบจำลองสมการการผลิตและสมการต้นทุน

การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แบบจำลองของ R.Y. Edgar และคณะ (1971) ซึ่งใช้สมการการผลิต (production function) และสมการต้นทุน (cost function) เพื่อแสดงให้เห็นว่าต้นทุนการผลิตจะขึ้นอยู่กับจำนวนผลผลิตได้อย่างไร นอกจากนี้แล้วยังสามารถหา economics of scale ได้จากสมการต้นทุนดังกล่าวอีกด้วย โดยที่แบบจำลองดังกล่าว ณ จุดที่ต้นทุนต่ำสุดสามารถเขียนได้ดังต่อไปนี้คือ

$$Q = a_0 X_1^{a_1} X_2^{a_2} U \quad \text{.....(1)}$$

โดยที่

Q	=	ผลผลิต
X_1, X_2	=	ปริมาณปัจจัยการผลิต X_1, X_2
a_0	=	ค่าคงที่
a_1, a_2	=	ค่าสัมประสิทธิ์
U	=	ค่าความคลาดเคลื่อน

และให้ฟังก์ชันต้นทุนการผลิตคือ

$$C = RX_1 + WX_2 \quad \text{.....(2)}$$

โดยที่

C	=	ต้นทุนรวมในการผลิต
R	=	ราคาปัจจัยการผลิต X_1
W	=	ราคาปัจจัยการผลิต X_2

ณ ที่ต้นทุนต่ำสุด (Least Cost Combination) จะได้ว่า

$$\frac{MPX_1}{MPX_2} = \frac{R}{W} \quad \text{.....(3)}$$

โดยที่ $MPX_1 = \frac{\partial Q}{\partial X_1} = \frac{a_1 Q}{X_1} \quad \text{.....(4)}$

$$MPX_2 = \frac{\partial Q}{\partial X_2} = \frac{a_2 Q}{X_2} \quad \text{.....(5)}$$

แทน (4) และ (5) ใน (3) จะได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \frac{R}{W} &= \frac{a_1 Q / a_2 Q}{X_1 / X_2} \\ RX_1 &= (a_1/a_2) WX_2 \quad \text{..... (6)} \end{aligned}$$

แทนค่า (6) ใน(2) ดังนี้

$$\begin{aligned} C &= (a_1/a_2)WX_2 + WX_2 \\ C &= \left[1 + \frac{a_1}{a_2}\right]WX_2 \end{aligned}$$

โดยที่

$$X_2 = \frac{C}{\left[1 + \frac{a_1}{a_2}\right]W} \quad \text{.....(7)}$$

$$X_1 = \frac{C}{\left[1 + \frac{a_2}{a_1}\right]R} \quad \text{.....(8)}$$

แทนค่า (7) และ (8)ในสมการที่ (1) จะได้ cost function ดังนี้

$$Q = a_0 \left[\frac{C}{\left[1 + \frac{a_2}{a_1}\right]R} \right]^{a_1} \left[\frac{C}{\left[1 + \frac{a_1}{a_2}\right]W} \right]^{a_2} U$$

$$Q = a_0 \cdot C^{a_1+a_2} \left[\frac{1}{\left[1+\frac{a_2}{a_1}\right]R} \right]^{a_1} \left[\frac{1}{\left[1+\frac{a_1}{a_2}\right]W} \right]^{a_2} U$$

$$C^{a_1+a_2} = \frac{1}{a_0} Q \left[\left[1+\frac{a_2}{a_1}\right]R \right]^{a_1} \left[\left[1+\frac{a_1}{a_2}\right]W \right]^{a_2} \frac{1}{U}$$

$$C^{a_1+a_2} = \frac{1}{a_0} \left[\left[1+\frac{a_2}{a_1}\right]^{a_1} \left[1+\frac{a_1}{a_2}\right]^{a_2} QR^{a_1} W^{a_2} \right] \frac{1}{U}$$

ยกกำลังด้วย $\frac{1}{S} = \frac{1}{(a_1+a_2)}$ ทั้งสองข้างจะเป็นดังนี้

$$C = \frac{1}{a_0} \left[(a_1+a_2)/a_1 \right]^{a_1} \left[(a_1+a_2)/a_2 \right]^{a_2} \left[\frac{1}{Q^S R^{\frac{a_1}{S}} W^{\frac{a_2}{S}} U^{-\frac{1}{S}}} \right]$$

$$C = \left[(a_1+a_2)(a_0 \cdot a_1^{a_1} a_2^{a_2})^{-\frac{1}{S}} \right] \left[\frac{1}{Q^S R^{\frac{a_1}{S}} W^{\frac{a_2}{S}} U^{-\frac{1}{S}}} \right] \dots\dots\dots(9)$$

$$\text{ให้ } A = \left[a_0 \cdot (a_1)^{a_1} (a_2)^{a_2} \right]^{-\frac{1}{S}}$$

$$V = U^{-\frac{1}{S}}$$

จาก (9) แทนค่า A , V จะได้สมการดังนี้

$$C = A \cdot Q^{\frac{1}{S}} \cdot R^{\frac{a_1}{S}} \cdot W^{\frac{a_2}{S}} \cdot V \dots\dots\dots(10)$$

จาก (10) ไล่ Ln จะได้สมการดังนี้

$$\text{Ln}C = \text{Ln}A + \frac{1}{S}\text{Ln}Q + \frac{a_1}{S}\text{Ln}R + \frac{a_2}{S}\text{Ln}W + \text{Ln}V \dots\dots\dots(11)$$

โดยให้

$$\begin{aligned}\alpha_0 &= \text{Ln}A \\ \alpha_1 &= \frac{1}{S} \\ \beta_1 &= \frac{a_1}{S} \\ \beta_2 &= \frac{a_2}{S}\end{aligned}$$

ดังนั้น สมการที่ (11) จะเป็นดังนี้

$$\text{Ln}C = \alpha_0 + \alpha_1 \text{Ln}Q + \beta_1 \text{Ln}R + \beta_2 \text{Ln}W + V \quad \dots\dots\dots(12)$$

โดยที่ การประหยัดหรือไม่ประหยัดจากขนาดการผลิตสามารถได้จากการหาค่า partial differentiate $\text{Ln}C$ เทียบกับ $\text{Ln}Q$ นั่นคือ

$$\frac{\partial \text{Ln}C}{\partial \text{Ln}Q} = \frac{\partial C/C}{\partial Q/Q} = \frac{\partial C/Q}{\partial Q.C} = \frac{MC}{AC} = \alpha_1$$

ซึ่งหากค่า $\alpha_1 < 1$ แสดงว่าเกิด economies of scale ซึ่งสามารถอธิบายว่า
สัดส่วนการเพิ่มขึ้นของผลผลิตมากกว่าสัดส่วนการเพิ่ม
ขึ้นของต้นทุนรวม

$\alpha_1 = 1$ แสดงว่าเกิด constant economies of scale ซึ่งสามารถ
อธิบายว่าสัดส่วนการเพิ่มขึ้นของผลผลิตเท่ากับสัดส่วน
การเพิ่มขึ้นของต้นทุนรวม

$\alpha_1 > 1$ แสดงว่าเกิด diseconomies of scale ซึ่งสามารถอธิบาย
ว่าสัดส่วนการเพิ่มขึ้นของผลผลิตน้อยกว่าสัดส่วนการ
เพิ่มขึ้นของต้นทุนรวม

ภาคผนวก ค.
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม spss⁺

Regression

Variables Entered/Removed^b

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	LNB1 LNC1 LNG1 LNGOV1		Enter

a. All requested variable entered.

b. Dependent Variables : LNSALA1

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.99698	.99397	.99155	.04705

a. Predictors : (Constant), LNB1 , LNC1 , LNG1 , LNGOV1

ANOVA^b

Model		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	3.64683	4	.91171	411.92569	.000
	Residual	0.2213	10	.00221		
	Total	3.66896				

a. Predictors : (Constant), LNB1 , LNC1 , LNG1 , LNGOV1

b. Dependent Variables : LNSALA1

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	-15.341952	4.374464		-3.507	.0057
	LNGOV1	2.054189	.412606	.574719	4.979	.0006
	LNC1	.262113	.108528	.280395	2.415	.0364
	LNG1	.425439	.135505	.341454	3.140	.0105
	LNB1	1.049474	.364297	.227608	2.881	.0164

a. Dependent Variables : LNSALA1

Durbin – Watson Test = 2.51763

ภาคผนวก ง.

สาระสำคัญ

เรื่อง มาตรการกำหนดขนาดกำลังคนภาครัฐ

1. เหตุผล

การปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการปรับปรุงประสิทธิภาพของราชการและการควบคุมค่าใช้จ่ายภาครัฐ มาตรการกำหนดขนาดกำลังคนภาครัฐเป็นมาตรการที่ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการและควบคุมค่าใช้จ่ายภาครัฐ จึงต้องมีการดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อชะลออัตราการเพิ่มของค่าใช้จ่ายด้านบุคคลโดยรวมในขณะที่คงรักษาเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อคนของข้าราชการ

2.2 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ส่วนราชการพิจารณาใช้ประโยชน์กำลังคนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านบุคคลและมีขนาดกำลังคนที่เหมาะสม ซึ่งเน้นด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ

2.3 เพื่อปรับขนาดภาครัฐให้กะทัดรัดและมีประสิทธิภาพสูง

3. มาตรการกำหนดขนาดกำลังคนภาครัฐ

3.1 มาตรการชะลอการเพิ่มกำลังคนภาครัฐ

3.1.1 ตรึงจำนวนตำแหน่งรวมของข้าราชการและลูกจ้างตลอดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ให้ไม่เกิดจำนวนอัตราที่มีเงิน ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2537 และเปิดโอกาสให้สามารถเพิ่มอัตราใหม่ในกรณีจำเป็นได้ไม่เกินจำนวนรวมที่เกิดจากเกษียณของข้าราชการตำแหน่งต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลา 2537 – 2539 โดยมีกลไกในการดำเนินการ คือ

3.1.1.1 ให้ทุกส่วนราชการให้ความสนใจอย่างจริงจังในการใช้กำลังคนอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เพิ่มอัตรากำลังคนตลอดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 และให้สำนักงบประมาณ ก.พ. ก.ค. ก.ตร. ก.ม ก.ต. ก.อ. และองค์การกลางบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องควบคุมจำนวนและอัตรากำลังในความรับผิดชอบมิให้เพิ่มมากขึ้นเกินกว่า

จำนวนอัตราตำแหน่งที่มีเงินที่มีอยู่ ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2537 และเสริมสร้างสมรรถภาพกำลังคนที่มีอยู่เพื่อยกระดับความสามารถและคุณภาพกำลังคนให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่

3.1.1.2 ให้ส่วนราชการที่มีตำแหน่งข้าราชการเกษียณในแต่ละปียุบเลิกตำแหน่งแรกบรรจุหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควรเท่ากับจำนวนการเกษียณในแต่ละปี โดยจัดทำบัญชีรายชื่อตำแหน่งที่จะยุบเลิกเพื่อแจ้งให้คณะกรรมการจัดสรรกำลังคนภาครัฐและกระทรวงการคลังทราบภายในเดือนกรกฎาคมของทุกปี ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนราชการที่มีอัตราตำแหน่งมีเงินไม่เกิน 1,000 อัตราไม่ต้องยุบเลิกตำแหน่งจากผลการเกษียณดังกล่าว

3.1.1.3 ให้มีคณะกรรมการจัดสรรกำลังคนภาครัฐ ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ผู้แทน ก.พ. ก.ค. ก.ตร. ก.ม. ก.ต. ก.อ. สำนักงบประมาณ กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ โดยผู้แทนสำนักงาน ก.พ. และผู้แทนสำนักงบประมาณร่วมเป็นฝ่ายเลขานุการทำหน้าที่พิจารณาจัดสรรตำแหน่งที่ยุบเลิกจากผลการเกษียณให้กับส่วนราชการที่จำเป็น ต้องเพิ่มอัตรากำลังตามความจำเป็น โดยส่วนราชการที่จะขอกำหนด ตำแหน่งและอัตราเงินเดือนใหม่หรือขอคงตำแหน่งที่ต้องยุบเลิกจากผลการเกษียณ ต้องมีกรณีจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อไปนี้ คือ

- (1) เพื่อบรรจุนักเรียนทุนรัฐบาล
- (2) เป็นตำแหน่งแพทย์ หรือตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการแพทย์
- (3) เป็นตำแหน่งอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาตำแหน่งสาย ก.ในสังกัด ก.ม. และบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนในสาขาวิชาที่ขาดแคลนตามที่ ก.พ. และกระทรวงการคลังกำหนด
- (4) เป็นงานที่จะดำเนินการตามนโยบายสำคัญของรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีได้สั่งการให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และมีเงินงบประมาณที่ใช้ดำเนินการแล้ว ถ้าไม่ดำเนินการจะทำให้เกิดผลเสียหาย และเป็นงานที่ไม่สามารถจ้างเอกชนดำเนินการได้และได้เสียกำลังคนแล้ว แต่ยังมีกำลังคนไม่พอ
- (5) เป็นงานที่ได้รับเครื่องมือและอุปกรณ์เพิ่มขึ้น ซึ่งหลังจากที่ได้เกลี้ยกำลังคนและอบรม/พัฒนาเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่เดิมแล้ว ก็ยังไม่เพียงพอจำเป็นต้องขอ กำหนดตำแหน่งเพิ่มเติมเพื่อปฏิบัติราชการหรือเพื่อให้บริการประชาชน

(6) มีการจัดตั้งหน่วยงานหรือส่วนราชการระดับกระทรวงหรือกรมขึ้นใหม่ และจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และหลังจากที่เกลี้ยกำลังคนระหว่างกรมแล้วก็ยังมีกำลังคนไม่เพียงพอ

(7) มีภารกิจเพิ่มขึ้นจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ดำเนินการ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรและรายได้อื่น ๆ

ส่วนราชการที่มีความจำเป็นขอกำหนดตำแหน่งเพิ่มใหม่ดังกล่าว ให้เสนอคำขอพร้อมเหตุผลให้คณะกรรมการจัดสรรกำลังคนภาครัฐ พิจารณาภายในเดือนกรกฎาคมของปีนั้น ๆ โดยผ่านการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ.ที่ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง หรือองค์กรที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ทำหน้าที่คล้ายกับ อ.ก.พ.กระทรวง

3.1.1.4 ให้ ก.พ. ก.ค. ก.ตร. ก.ม. ก.ต. ก.อ. และองค์กรบริหารกลางบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องจัดทำบัญชีรายชื่อข้าราชการและตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในส่วนราชการต่าง ๆ ที่จะครบวาระเกษียณ ในช่วงปีงบประมาณ 2537 - 2539 และบัญชีรายชื่อส่วนราชการที่อยู่ในข่ายยกเว้นการยุบเลิกตำแหน่งเท่าจำนวนข้าราชการเกษียณให้คณะกรรมการจัดสรรกำลังคนภาครัฐทราบภายในเดือนพฤษภาคม 2537 และในเดือน พฤษภาคมของปีต่อ ๆ ไปด้วย

3.1.1.5 ให้คณะกรรมการจัดสรรกำลังคนภาครัฐ พิจารณาคำขอตำแหน่งเพิ่มใหม่ระหว่างปีงบประมาณ 2537 - 2539 โดยควรอนุมัติได้ไม่เกินจำนวนตำแหน่งที่ถูกยุบเลิกเนื่องจากการเกษียณในช่วงเวลาเดียวกัน โดยให้พิจารณาและแจ้งผลให้ส่วนราชการที่ยื่นคำขอทราบภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ในกรณีที่เห็นว่ามี ความจำเป็นต้องอนุมัติตำแหน่งเพิ่มใหม่เกินจำนวนการเกษียณ (ซึ่งประมาณว่าในช่วงปีงบประมาณ 2537-2539 จะมีข้าราชการฝ่ายพลเรือนครบวาระเกษียณจำนวนประมาณ 16,000 คน) ให้คณะกรรมการจัดสรรกำลังคนภาครัฐเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

3.1.2 ให้ ก.พ. ก.ค. ก.ตร. ก.ม. ก.ต. และ ก.อ. และองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องตรวจสอบการใช้ประโยชน์กำลังคนของส่วนราชการที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามเงื่อนไขการกำหนดตำแหน่งอย่างสม่ำเสมอและให้คณะกรรมการการจัดสรรกำลังคนภาครัฐตรวจสอบสถานการณ์เรื่องอัตรากำลังจากองค์กรกลางบริหารงานบุคคลทุกแห่งเพื่อรายงานการเพิ่มอัตรากำลังให้คณะรัฐมนตรีทราบทุก 6 เดือน

3.1.3 ให้ส่วนราชการสามารถเกลี้ยอัตรากำลังภายในกรมได้คล่องตัว โดยให้องค์การบริหารงานบุคคลและองค์กรที่มีอำนาจในการกำหนดอัตราตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของตำแหน่งระดับ 7 ลงมาให้ส่วนราชการดำเนินการได้เอง ทั้งที่เป็นตำแหน่งว่างหรือมีผู้ครองตำแหน่ง โดยให้อธิบดีดำเนินการ

การโดยความเห็นชอบของ อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ. ที่ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กรมแล้วแต่กรณี โดยตำแหน่งที่เปลี่ยนแปลงให้เปลี่ยนภายในกลุ่มตำแหน่งประเภทเดียวกัน และต้องไม่เป็นตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน และไม่เป็นการตัดโอนตำแหน่งจากส่วนภูมิภาคไปส่วนกลาง ทั้งนี้ภายในกรอบอัตรากำลังและระดับตำแหน่งตามที่ ก.พ.หรือองค์การกลางบริหารงานบุคคลนั้นๆ ได้อนุมัติไว้

3.1.4 สำหรับตำแหน่งลูกจ้างให้ดำเนินการในทำนองเดียวกันกับตำแหน่งข้าราชการตามที่กล่าวในข้อ 3.1.1

3.1.5 ให้ระงับการเพิ่มจำนวนส่วนราชการและจังหวัดที่ต้องเพิ่มจำนวนอัตรากำลัง ตลอดช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 ยกเว้นการตั้งส่วนราชการระดับกอง กรม หรือ กระทรวงที่จัดตั้งใหม่โดยไม่เพิ่มอัตรากำลังในส่วนรวมตามข้อ 3.1.1

3.1.6 ให้สำนักงบประมาณคำนึงถึงการจ้างเหมาเพื่อแทนการจ้างลูกจ้าง และจัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้ในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณประจำปีให้กับส่วนราชการ

3.1.7 ให้ทุกส่วนราชการทบทวนบทบาท ภารกิจและวิธีการปฏิบัติงาน โดยให้จัดลำดับความสำคัญของงานในหน้าที่ และให้ยุบเลิกงานที่มีความสำคัญต่ำสุดและเกี่ยวข้องกับตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างประจำรวมกันประมาณร้อยละ 5 เพื่อนำตำแหน่งหรือกำลังคนในงานที่ยุบเลิกนั้นไปเกลี่ยเพิ่มให้กับงานอื่น ๆ ที่มีความสำคัญเร่งด่วนกว่า ทั้งนี้ให้จัดลำดับความสำคัญของงานดังนี้

3.1.7.1 งานที่เป็นหน้าที่พื้นฐานให้มีความสำคัญเป็นอันดับแรก โดย "หน้าที่พื้นฐาน" หมายถึง หน้าที่ซึ่งถูกกำหนดโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเช่นพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา เป็นต้น

3.1.7.2 งานที่เป็นหน้าที่หลักให้มีความสำคัญรองลงมา โดยเป็นหน้าที่ที่กำหนดขึ้นจากการนิยามและขยายความจากหน้าที่พื้นฐานเพื่อให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น ทั้งนี้ให้จัดลำดับความสำคัญของการนิยามและขยายความหน้าที่พื้นฐานตามแหล่งที่มาของการตีความลดหลั่นกัน ดังนี้

- (1) งานที่ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (2) งานที่กำหนดเป็นนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ
- (3) งานที่กำหนดไว้เป็นนโยบายและแผนงานสำคัญของกระทรวง ทบวง กรมนั้น
- (4) งานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยเหนือ เช่น คณะรัฐมนตรี เป็นต้น

โดยงานที่ขยายความตามข้อ (1) – (4) จะต้องสัมพันธ์และนำไปสู่การปฏิบัติ ตามหน้าที่พื้นฐาน

3.1.7.3 งานที่เป็นหน้าที่รองหรือ หน้าที่ส่วนเกินให้มีความสำคัญต่ำสุด โดย หน้าที่รองหรือหน้าที่ส่วนเกิน หมายถึง หน้าที่ซึ่งไม่อาจถูกตีความว่าเป็นส่วนจำเป็นต้องกระทำให้ เกิดผลตามขอบเขตของหน้าที่พื้นฐาน แต่เป็นหน้าที่ที่ส่วนราชการจัดทำขึ้นเองเพื่อให้ครบวงจรการ ปฏิบัติหน้าที่หลักโดยไม่จำเป็นต้องส่งทอดให้ส่วนราชการอื่นและองค์กรท้องถิ่นรับไปดำเนินการตามความ ขำนาญพิเศษของส่วนราชการอื่นหรือองค์กรท้องถิ่นเหล่านั้น

3.1.7.4 จัดลำดับความสำคัญของงานหลังจากกลุ่มงานในหน้าที่พื้นฐาน หน้าที่หลัก หน้าที่รองแล้ว ให้ส่วนราชการนางานในกลุ่มเดียวกัน เช่น งานที่เป็นหน้าที่พื้นฐานหรือ เป็นหน้าที่หลักที่มีแหล่งที่มาของการตีความในลำดับเดียวกันมาจัดลำดับโดยพิจารณาจากเหตุผล ความจำเป็นจากสูงไปต่ำดังนี้

(1) จำเป็นต้องปฏิบัติอย่างยิ่ง มิฉะนั้นจะเกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติ ประชาชน หรือราชการ

(2) จำเป็นต้องปฏิบัติ มิฉะนั้นจะเกิดผลเสียหายต่อประเทศชาติ ประชาชน หรือราชการ

(3) ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง เพราะมีประโยชน์ต่อประเทศชาติ ประชาชน หรือราชการ

(4) ควรปฏิบัติ เพราะได้ดำเนินการต่อเนื่องมาแล้ว

ทั้งนี้ ในการจัดลำดับความเร่งด่วนของงานดังกล่าวควรกำหนดว่า งานใด เร่งด่วนและสำคัญมาก งานใดเร่งด่วนและสำคัญ และงานใดไม่เร่งด่วนและสำคัญน้อย และงานใด สำคัญแต่ไม่เร่งด่วนมาประกอบการพิจารณาด้วยเพื่อจัดลำดับงานให้เหมาะสมต่อไป

3.1.7.5 ยุบเลิกงานที่มีความสำคัญต่ำสุด หลังจากจัดลำดับความสำคัญ ของงานตามข้อ 3.1.7.4 แล้ว ให้คำนวณงานที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานหรือกำลังคนในส่วนนั้นไป เกลี่ยเพิ่มให้กับงานอื่น ๆ ที่มีความสำคัญเร่งด่วนมากกว่า ด้วยวิธีนี้ส่วนราชการจะสามารถมีอัตรา กำลังเพิ่มในงานที่มีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วนโดยไม่ต้องเพิ่มอัตรากำลังใหม่แต่ประการใด

ทั้งนี้ การดำเนินการตามข้อ 3.1.7 นี้ ควรดำเนินการโดยใช้ อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณีเป็นกลไกและเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จให้แจ้งผลให้คณะกรรมการ จัดสรรกำลังคนภาครัฐ องค์การบริหารงานบุคคลที่สังกัด กระทรวงการคลังและสำนักงานงบประมาณ ทราบต่อไป

3.1.8 ให้ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. ทบวง และ อ.ก.พ. กรมมีหน้าที่พิจารณาทบทวนภาระงานและการดำเนินการเพื่อถ่ายโอนงานให้ภาคเอกชนตามข้อ 3.1.8.1 และ 3.1.8.2 และให้คณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐกำหนดแนวทางและวางมาตรการสนับสนุนโดยให้สำนักงานประมาณสนับสนุนงบประมาณในการนี้ ทั้งนี้ โดยมีกระทรวงการคลังสำนักงานประมาณ สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร่วมพิจารณาดำเนินการวางมาตรการ ดังกล่าวกับคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ โดย

3.1.8.1 ในระยะสั้นให้กำหนดแนวทางการถ่ายโอนงานเกี่ยวกับลักษณะงานช่วยอำนวยความสะดวกให้ภาคเอกชนดำเนินการ เช่น งานรักษาความปลอดภัยในอาคารสถานที่ งานรักษาความสะอาด งานดูแลและบำรุงรักษาอาคารสถานที่ งานซ่อมบำรุงเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ในสำนักงาน งานบริการยานพาหนะและซ่อมบำรุงรักษายานพาหนะ งานโรงพิมพ์ งานวางระบบคอมพิวเตอร์ และงานเขียนโปรแกรม งานสำรวจและบันทึกข้อมูลสถิติ และงานเทคนิคต่าง ๆ ที่ภาคเอกชนมีความชำนาญกว่าเป็นต้น

สำหรับส่วนราชการระดับกรมที่ตั้งขึ้นภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติรับหลักการมาตรการกำหนดขนาดกำลังคนนี้แล้ว งานในข้อ 3.1.8.1 ให้ขอทำความเข้าใจกับสำนักงานประมาณและกระทรวงการคลังเพื่อให้ภาคเอกชนรับไปดำเนินการแทนดำเนินการเอง

3.1.9 ให้ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดดำเนินการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทให้บริการการศึกษา ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7

3.1.10 ให้กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดดำเนินการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการให้บริการทางแพทย์ โดยเฉพาะในเขตเมืองและเขตพื้นที่เศรษฐกิจใหม่

3.1.11 ให้ทุกส่วนราชการมีระบบข้อเสน�햄กำลังคนที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการบริหารกำลังคนโดยให้สำนักงาน ก.พ. รับผิดชอบวางแผนพัฒนาและดำเนินการในเรื่องนี้ และให้สำนักงานประมาณสนับสนุนงบประมาณเพื่อเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็น

3.1.12 ให้คณะกรรมการจัดสรรกำลังคนภาครัฐกำหนดขนาดกำลังคนภาครัฐ โดยให้จัดทำเป็นแผนปฏิบัติการและให้ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการจัดสรรกำลังคนภาครัฐเป็นเจ้าของเรื่อง

3.1.13 ให้ส่วนราชการรายงานผลการดำเนินการตามข้อ 3.1 ในรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ อ.ก.พ.ทบวง เสนอต่อ ก.พ. องค์การ

กลางบริหารงานบุคคลที่สังกัดและกระทรวงหรือทบวงเจ้าสังกัด นอกจากนี้ให้ถือผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินความดีความชอบของหัวหน้าส่วนราชการด้วย

3.2 มาตรการกำหนดขนาดกำลังคนภาครัฐระยะยาว

3.2.1 ให้มีการทบทวนและจัดทำนโยบายการให้บริการของรัฐในแต่ละด้าน (Sector) โดยพิจารณาว่ารัฐควรเพิ่มหรือลดบทบาทในงานประเภทใดเพื่อให้การชะลอการเพิ่มหรือการเกลี้ยอัตรากำลังเป็นไปอย่างเหมาะสม

3.2.2 ให้มีการกำหนดรูปแบบ ภาระงาน และวิธีดำเนินการเพื่อให้เอกชนเข้ามารับแบ่งเบาภาระของภาครัฐ โดยพิจารณาว่าเอกชนควรเข้ามามีบทบาทในงานของรัฐประเภทใด เช่น การให้บริการทางการศึกษาสูงกว่าระดับพื้นฐาน การให้บริการทางสาธารณสุขในเขตเมือง เป็นต้น และพิจารณากำหนดลักษณะงานที่ทางราชการไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ดำเนินการแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยให้ใช้วิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของเรื่อง เช่น วิธีการจ้างเหมาการให้เอกชนรับช่วงดำเนินการ วิธีการให้สิทธิบัตรหรือสัมปทาน เป็นต้น ทั้งนี้ ให้พิจารณากำหนดมาตรการจูงใจสนับสนุนตามความเหมาะสมด้วย

3.2.3 ให้มีการจัดทำเป้าหมายกำลังคนภาครัฐในช่วง 10 ปีข้างหน้า (ถึง พ.ศ. 2547) ว่ากำลังคนภาครัฐควรมีสัดส่วนอย่างไร จะมีกำลังคนภาครัฐกระจายปฏิบัติงานอยู่ในงานด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านความมั่นคง ด้านอุตสาหกรรม ดานพัฒนาและวิจัย ด้านบริหารและบริการ และอื่น ๆ เป็นสัดส่วน อย่างไรจึงจะสอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และทิศทางการพัฒนาประเทศ

3.2.4 ให้มีการกำหนดสัดส่วนโครงสร้างกำลังคนในแต่ละด้าน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดตำแหน่งและการวางแผนกำลังคนให้สอดคล้องกับการปรับบทบาทของรัฐซึ่งเน้นการ "กำกับ ดูแล และส่งเสริม" และการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานซึ่งเน้นการ "ลดขั้นตอนงานและกระจายอำนาจไปสู่ฝ่ายปฏิบัติและสู่ส่วนภูมิภาค" เช่น สัดส่วนของเจ้าหน้าที่ในกลุ่มปฏิบัติการ/กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก/กลุ่มสนับสนุน สัดส่วนของข้าราชการในตำแหน่งทั่วไป/วิชาชีพเฉพาะ/เชี่ยวชาญเฉพาะ/บริหาร เป็นต้น

3.2.5 ให้มีการกำหนดสัดส่วนส่วนกำลังคนภาครัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตลอดจนมาตรการจูงใจ หรือส่งเสริมให้ข้าราชการและลูกจ้างปฏิบัติราชการในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นที่ห่างไกลเพื่อสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างเพียงพอและทั่วถึงยิ่งขึ้น

3.2.6 ให้มีการกำหนดมาตรการและวิธีจูงใจให้กำลังคนภาครัฐบางประเภทออกจากราชการก่อนเกษียณ โดยให้ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมทั้งนี้ให้คำนึงถึงความจำเป็นที่ต้องรักษาคนดี มีความรู้ความสามารถไว้ในระบบราชการต่อไปด้วย

3.2.7 ให้มีการพิจารณานำเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เหมาะสมมาใช้ในราชการ เพื่อทดแทนกำลังคนและเพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาการทำงานลง ทั้งนี้ ให้จัดทำมาตรการจูงใจให้ส่วนราชการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน และมาตรการวัดประสิทธิภาพของส่วนราชการด้วย

3.2.8 ให้มีคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบกำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธาน และผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนจากหน่วยงานกลางได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงการคลัง สำนักงานประมาณ และสำนักงาน ก.พ. โดยมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงาน ก.พ. เป็นฝ่ายเลขานุการ

ภาคผนวก จ.

พระราชบัญญัติ
เทศบาล (ฉบับที่ 11)
พ.ศ. 2543

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

เป็นปีที่ 55 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 และมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 10 เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือท้องถื่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งหมื่นคนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลเมือง พระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

มาตรา 11 เทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าหมื่นคนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลนคร พระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย”

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ส่วนที่ 3
หน้าที่ของเทศบาล

มาตรา 49 ยกเลิก

(ความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543)

มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (3) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- (7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (9) หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหรือกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

(ความใน (7) ของมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 336 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ถูกยกเลิก และให้ใช้ความข้างต้นแทนตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 และเพิ่มเติมความใน (8) (9) ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542)

มาตรา 51 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีน้ำสะอาดหรือประปา
- (2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์

- (3) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (5) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- (7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (9) เทศพาณิชย์

(ความในมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2511)

บทที่ 2 เทศบาลเมือง

มาตรา 52 ยกเลิก

(ความในมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2523 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543)

มาตรา 53 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมือง มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50
- (2) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (3) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
- (5) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (6) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ
- (7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (8) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

(ความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2517)

มาตรา 54 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (2) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (3) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
- (5) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (6) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ
- (7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (8) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

(ความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2517

มาตรา 54 ภายใต้บังคับกฎหมาย เทศบาลเมืองอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (2) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (3) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (4) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- (5) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
- (6) ให้มีการสาธารณสุข
- (7) จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
- (8) จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
- (9) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษาและพลศึกษา
- (10) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (11) ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น
- (12) เทศพาณิชย์

(ความในมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2511)

บทที่ 3
เทศบาลนคร

มาตรา 55 ยกเลิก

(ความในมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543)

มาตรา 56 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลนครมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 53
- (2) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- (3) กิจการอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
- (4) การควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพ และสถานบริการอื่น
- (5) จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
- (6) จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (7) การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง
- (8) การส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

(ความในมาตรา 56 (4) (5) (6) (7) และ (8) ถูกเพิ่มเติมโดย มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542)

มาตรา 57 เทศบาลนครอาจจัดทำกิจการอื่น ๆ ตามมาตรา 54 ได้

บทที่ 3 ทวิ

การทำกรนอกเขตเทศบาลและการทำกรร่วมกับบุคคลอื่น

มาตรา 57 ทวิ เทศบาลอาจทำกิจการนอกเขต เมื่อ

1. การนั้นจำเป็นต้องทำ และเป็นกรที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน

2. ได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สมาชิกหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และ

3. ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ความในมาตรา 57 ทวิ ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2511)

มาตรา 57 ตี เทศบาลอาจทำการร่วมกับบุคคลอื่นโดยก่อตั้งบริษัทจำกัด หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เมื่อ

(1) บริษัทจำกัดนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค

(2) เทศบาลต้องถือหุ้นเป็นมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนที่บริษัทนั้นจดทะเบียนไว้ในกรณีที่มีหลายเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลหรือสุขาภิบาลถือหุ้นอยู่ในบริษัทเดียวกัน ให้นับหุ้นที่ถือกันรวมกัน และ

(3) ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

การเปลี่ยนแปลงจำนวนหุ้นที่เทศบาลถืออยู่ในบริษัท จำกัด ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ความใน (1) และ (2) ของวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทจำกัดที่เทศบาลร่วมก่อตั้งหรือถือหุ้นนั้น ไม่มีเอกชนถือหุ้นอยู่ด้วย

(ความในมาตรา 57 ตี ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2511)

บทที่ 4

สหการ

มาตรา 58 ถ้ามีกิจการใดอันอยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปที่จะร่วมกันทำเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง ก็ให้จัดตั้งเป็นองค์การขึ้นเรียกว่า สหการ มีสภาพเป็นทบวง การเมือง และมีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้แทนของเทศบาลที่เกี่ยวข้องอยู่ด้วย

การจัดตั้งสหการจะทำได้ก็แต่โดยตรงเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งจะได้กำหนดชื่อ อำนาจ หน้าที่ และระเบียบการดำเนินงานไว้

การยุบเลิกสหการให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยกำหนดวิธีการจัดทรัพย์สินไว้ด้วย

มาตรา 59 สหการอาจได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และอาจกู้เงินได้ภายใต้บังคับมาตรา 66 (5) หรือ (6)

ส่วนที่ 4 เทศบัญญัติ

มาตรา 60 เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อบทกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
- (2) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติ หรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติ

ในเทศบัญญัตินั้น จะกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดเทศบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดเกินกว่าหนึ่งพันบาทถ้วน

(ความในมาตรา 60 เดิม ถูกยกเลิก และใช้ความใหม่นี้แทนโดยข้อ 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510)

มาตรา 61 เทศพาณิชย์ของเทศบาล ให้ตราเป็นเทศบัญญัติ กิจการใดที่เทศบาลมีรายได้หรือผลพลอยได้อันเกิดจากการกระทำตามอำนาจหน้าที่ จะไม่ตราเป็นเทศบัญญัติก็ได้

(ความในมาตรา 61 เดิมถูกยกเลิก และใช้ความใหม่นี้แทนโดยข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 336 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515)

มาตรา 61 ทวิ ร่างเทศบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดย

- (1) นายกเทศมนตรี
- (2) สมาชิกสภาเทศบาล หรือ
- (3) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในกรณีที่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้เสนอร่างเทศบัญญัติต้องมีสมาชิกสภาเทศบาลลงนามรับรองไม่น้อยกว่าสองคน

ร่างเทศบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สมาชิกสภาเทศบาลจะเสนอได้ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกเทศมนตรี

(ความในมาตรา 61 ทวิ ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543)

มาตรา 61 ตริ ร่างเทศบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน หมายความว่าร่างเทศพาณิชย์หรือร่างเทศบัญญัติว่าด้วยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) การจัดเก็บ ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีอากร

(2) การเก็บรักษาเงิน การจ่ายเงิน หรือการโอนงบประมาณของเทศบาล

(3) การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการให้เงินกู้

(4) การคลัง การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างเทศบัญญัติใดเป็นร่างเทศบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่จะต้องมีการรับรองของนายกรัฐมนตรี ให้ประธานสภาเทศบาลเป็นผู้วินิจฉัย

(ความในมาตรา 61 ตี ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543)

มาตรา 62 ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภาเทศบาลได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติใด ในกรณีเทศบาลตำบล ให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัติไปยังนายอำเภอเพื่อส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา ในกรณีเทศบาลเมืองและเทศบาลนครให้ประธานสภาเทศบาลส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา

ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาร่างเทศบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้เสร็จและส่งคืนประธานสภาเทศบาลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับร่างเทศบัญญัตินั้น ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ส่งนายกเทศมนตรีลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติต่อไป แต่ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วย ให้ส่งร่างเทศบัญญัตินั้นพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสภาเทศบาลเพื่อพิจารณาใหม่ถ้าสภาเทศบาลมีมติยืนยันตามร่างเทศบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ ให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัตินั้นให้นายกเทศมนตรีลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติ และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบต่อไป”

(ความในมาตรา 62 เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543)

มาตรา 62 ทวิ ในกรณีที่สภาเทศบาลไม่รับหลักการร่างเทศบัญญัติงบประมาณในกรณีแห่งเทศบาลตำบล ให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัตินั้นไปยังนายอำเภอ เพื่อส่งไปยัง

ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยเร็ว ในกรณีแห่งเทศบาลเมือง และเทศบาลนคร ให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัตินั้นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาร่างเทศบัญญัตินั้น ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับสภาเทศบาล ที่ไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติ ให้ร่างเทศบัญญัตินั้นตกไป

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาเทศบาลที่ไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัตินั้น ให้ส่งคือสภาเทศบาลพิจารณาใหม่ ในกรณีที่สภาเทศบาลยืนยันตามเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลทั้งหมดในร่างเทศบัญญัตินั้นตกไป แต่ถ้าสภาเทศบาลยืนยันตามเดิมด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลทั้งหมดให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัตินั้นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อลงชื่ออนุมัติ

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับการบริหารเทศบาลในรูปแบบนายกรัฐมนตรี

(ความในมาตรา 62 ทวิ วรรคสี่ ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543)

มาตรา 62 ตี ในกรณีที่สภาเทศบาลไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้สภาเทศบาลตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการจำนวนสิบห้าคน เพื่อพิจารณาหาข้อยุติความขัดแย้งในสาระสำคัญที่บัญญัติไว้ในร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งสภาเทศบาลแต่งตั้งจำนวนเจ็ดคน และบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกซึ่งนายกเทศมนตรีเสนอจำนวนเจ็ดคนและให้กรรมการทั้งสิบสี่คนร่วมกันปรึกษาและเสนอบุคคลซึ่งมิได้เป็นกรรมการและมิได้เป็นสมาชิก คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการดังกล่าวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กรรมการครบจำนวนสิบสี่คน

ในกรณีที่ไม่สามารถเสนอบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นประธานได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งบุคคลซึ่งมิได้เป็นกรรมการและมิได้เป็นสมาชิกขึ้นทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการดังกล่าว

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งพิจารณาและรายงานผลการพิจารณาต่อสภาเทศบาลให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่แต่งตั้งประธานและคณะกรรมการ ในกรณีที่คณะกรรมการไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ประธานคณะกรรมการรวบรวมผลการพิจารณา แล้ววินิจฉัยชี้ขาดและรายงานต่อสภาเทศบาลโดยเร็ว

ถ้าสภาเทศบาลยังไม่เห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการหรือผลการวินิจฉัยของประธานคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวน

สมาชิกสภาเทศบาลทั้งหมด ให้ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้นเป็นอันตกไปและให้ใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณที่แล้วไปพลางก่อนในกรณีเช่นว่านี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งยุบสภาเทศบาล ถ้ามีข้อเสนอของนายกเทศมนตรี

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับการบริหารเทศบาลในรูปแบบคณะเทศมนตรี (ความในมาตรา 62 ตี ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543)

มาตรา 63 นอกจากที่ได้มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น เทศบัญญัตินั้นให้ใช้บังคับได้ เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉิน ถ้ามีความจำเป็นในเทศบัญญัตินั้นว่าให้ใช้บังคับทันที ก็ให้ใช้บังคับในวันที่ได้ประกาศนั้น

มาตรา 64 ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาเทศบาลให้ทันท่วงที่มีได้ คณะเทศมนตรีหรืออาจออกเทศบัญญัติชั่วคราวได้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดและเมื่อได้โอกาสไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้ว ก็ให้ใช้บังคับได้

ในการประชุมสภาเทศบาลคราวต่อไปให้นำเทศบัญญัติชั่วคราวนั้นเสนอต่อสภาเทศบาลเพื่ออนุมัติถ้าสภาเทศบาลอนุมัติแล้ว เทศบัญญัติชั่วคราวนั้นก็เป็นเทศบัญญัติต่อไป ถ้าสภาเทศบาลไม่อนุมัติ เทศบัญญัติชั่วคราวนั้นก็เป็นอันตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้เทศบัญญัติชั่วคราวนั้น

คำอนุมัติและไม่อนุมัติของสภาเทศบาลที่กล่าวนี้ ให้ทำเป็นเทศบัญญัติ

ส่วนที่ 5

การคลังและทรัพย์สินของเทศบาล

มาตรา 56 งบประมาณประจำปีของเทศบาลต้องตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติ ถ้าเทศบัญญัติงบประมาณออกไม่ทันปีใหม่ ให้ใช้เทศบัญญัติงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลาง

ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งได้อนุญาตไว้ ตามงบประมาณปรากฏว่าไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปีก็ได้ หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายรับหรือรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปีก็ได้ ให้ตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

มาตรา 66 เทศบาลอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (1) ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (2) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

- (3) รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล
- (4) รายได้จากการสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์
- (5) พันธบัตร หรือเงินกู้ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (6) เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ
- (7) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (8) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (9) รายได้อื่นใดตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

การกู้เงินตาม (6) เทศบาลจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตจากสภาเทศบาล และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว

(ความในมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498)

มาตรา 67 เทศบาลอาจมีรายจ่ายดังต่อไปนี้

- (1) เงินเดือน
- (2) ค่าจ้าง
- (3) เงินตอบแทนอื่น ๆ
- (4) ค่าใช้สอย
- (5) ค่าวัสดุ
- (6) ค่าครุภัณฑ์
- (7) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
- (8) เงินอุดหนุน
- (9) รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพันหรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

(ความในมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498 ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2505)

มาตรา 67 ทวิ การจ่ายเงินตามมาตรา 67 (8) และการจ่ายเงินเพื่อการลงทุนเทศบาลจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว

(ความในมาตรา 67 ทวิ ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2505)

มาตรา 67 ตี การจ่ายเงินตามมาตรา 67 (9) ถ้าเป็นการชำระหนี้เงินกู้เมื่อถึงกำหนดชำระ เทศบาลจะต้องชำระเงินกู้คืนจากทรัพย์สินของเทศบาลไม่ว่าจะตั้งงบประมาณรายจ่ายประเภทนี้ไว้หรือไม่

(ความในมาตรา 67 ตี ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2505)

มาตรา 68 การจ่ายเงินค่าป่วยการให้แก่นายกเทศมนตรี และเทศมนตรีให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล

การจ่ายค่าป่วยการแก่ประธานสภา รองประธานสภา สมาชิกสภาเทศบาล และการจ่ายเงินค่าเบี้ยประชุมให้แก่กรรมการที่สภาเทศบาลแต่งตั้งขึ้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับซึ่งกระทรวงมหาดไทยกำหนดตามฐานะของเทศบาล

มาตรา 69 ให้กระทรวงมหาดไทยตราระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการคลังรวมตลอดถึงวิธีการงบประมาณ การรักษาทรัพย์สิน การจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุและการจ้างเหมาขึ้นไว้

มาตรา 70 โดยปกติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จัดให้มีการตรวจสอบการคลัง การบัญชี หรือการเงินอื่น ๆ ของเทศบาลปีละครั้ง

ส่วนที่ 6

การควบคุมเทศบาล

มาตรา 71 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้น ให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในการนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแนะนำตักเตือนเทศบาลและตรวจสอบกิจการเรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใดๆ จากเทศบาลมาตรวจตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้

ให้นายอำเภอมีหน้าที่ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น ให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมายในการนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแนะนำตักเตือนเทศบาลตำบล และตรวจสอบกิจการ เรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาลมาตรวจตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้

มาตรา 72 เมื่อนายอำเภอ ในกรณีแห่งเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีแห่งเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร เห็นว่า คณะเทศมนตรี หรือเทศมนตรีผู้ใดปฏิบัติการของ

เทศบาลไปในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่เทศบาลหรือเสียหายแก่ราชการและนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติของคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีนั้นไว้ก่อนได้ แล้วให้รับรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบภายในกำหนดสิบห้าวัน เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามความในวรรคก่อน ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของบุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต

มาตรา 73 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า คณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ใดปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่เทศบาลหรือแก่ราชการให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพร้อมด้วยหลักฐาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจสั่งให้คณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ใดออกจากตำแหน่งก็ได้

มาตรา 74 เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาลหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ผู้ว่าราชการจังหวัดจะรายงานเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อยุบสภาเทศบาลก็ได้

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจยุบสภาเทศบาลและให้แสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย

เมื่อมีการยุบสภาเทศบาลหรือถือว่ามี การยุบสภาเทศบาลตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลขึ้นใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในสี่สิบห้าวัน

(ความในมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกและใช้ความข้างต้นแทนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542)

มาตรา 75 ในเมื่อจำเป็นที่จะให้เทศบาลใดอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยโดยตรง ก็ให้ทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

เมื่อได้พระราชกฤษฎีกาให้เทศบาลใดอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยตามความในวรรคก่อน บรรดาอำนาจและหน้าที่ของนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดอื่นเกี่ยวกับเทศบาล นั้น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย

ส่วนที่ 7

คณะกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาล

มาตรา 75 ทวิ ให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาเทศบาลคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน อธิบดีกรมมหาดไทย อธิบดีกรมโยธา เทศบาล อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมสามัญศึกษา อธิบดีกรมวิสามัญศึกษา อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการส่วนการปกครองท้องถิ่น กรมมหาดไทยเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน

ให้ผู้อำนวยการส่วนการปกครองท้องถิ่นกรมมหาดไทย เป็นเลขานุการคณะกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาล

ให้คณะกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลมีหน้าที่ให้คำปรึกษา และเสนอข้อแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับกิจการเทศบาลโดยทั่วไป

(ความในมาตรา 75 ทวิ ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่4) พ.ศ. 2505)

มาตรา 75 ตริ กรรมการที่ปรึกษาเทศบาลซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

กรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

(ความในมาตรา 75 ตริ ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่4) พ.ศ. 2505)

มาตรา 75 จัตวา นอกจากการพ้นจากตำแหน่งวาระตามมาตรา 75 ตริ กรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

กรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลผู้ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระเท่าผู้ที่ตนแทน

(ความในมาตรา 75 จัตวา ถูกเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่4) พ.ศ. 2505)

มาตรา 75 เบญจ ในการประชุมของคณะกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาล ถ้าประธานกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลที่มาประชุมเลือกกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

(ความในมาตรา 75 เบญจ ถูกเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่4) พ.ศ. 2505)

มาตรา 75 ฉ การประชุมทุกคราวต้องมีกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

(ความในมาตรา 75 ฉ ถูกเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่4) พ.ศ. 2505)

บทเฉพาะกาล

มาตรา 76 ให้สมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีแห่งเทศบาลที่ได้จัดตั้งอยู่แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้พ้นจากตำแหน่ง และให้ดำเนินการเลือกตั้งและแต่งตั้งสมาชิกสภาเทศบาลใหม่ภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัติ แต่ให้คณะเทศมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งดำเนินกิจการในหน้าที่ของคณะเทศมนตรีต่อไปจนกว่าคณะเทศมนตรีที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ เว้นแต่เทศบาลใดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้สั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานเท่าจำนวนคณะเทศมนตรีแห่งเทศบาลนั้นเข้าดำเนินกิจการแทน ก็ให้คณะเทศมนตรีนั้นพ้นจากหน้าที่

การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา 77 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

สำนักปลัดเทศบาล ดำเนินการ
การเจ้าหน้าที่ดำเนินการ

หนังสือเทศบาลนครเชียงใหม่

เลขรับ 3324 / 2542

วันที่ 25 ส.ค. 2542

เวลา

ที่ ทม 0611.3/127

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

239 ถนนห้วยแก้ว อำเภอเมือง

จังหวัดเชียงใหม่ 50200

19 มีนาคม 2542

งานการเจ้าหน้าที่
รับที่ 88/41
วันที่ 26 ส.ค. 42

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามเพื่อทำวิทยานิพนธ์วิชา

เรียน นายกเทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่

ด้วย นางสาวกนกวรรณ เชื้อนสุวรรณ รหัส 3924501 นักศึกษาปริญญาโท สาขา
วิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประหยัดจากขนาดในการขยายกำลังคนภาครัฐ : กรณีศึกษาเทศบาลนครเชียงใหม่” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี รศ.ดร.วราพิทย์ มีมาก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาค้นคว้ามีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ภาควิชารัฐศาสตร์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามขอเจ้าหน้าที่เทศบาลทุกหน่วยงานให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และขอสัมภาษณ์หัวหน้างานเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนของเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อที่จะได้นำข้อมูลนั้นมาประกอบการทำวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ โดยนักศึกษาจะมาติดต่อขอสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้อย่าง จักขอบพระคุณยิ่ง

เรียน ปลัดเทศบาล

เรียน หัวหน้าสำนักปลัดฯ

เพื่อโปรดทราบ
เข้ลลว อชชชช
เล.แก้ว ชุกฉัตร กอว.เค.
เลอชชชช ต่อไป
จิวเข้ชชชช
ไป 80 จังหนค

(น.ส.นิทรภาพร ช่างสุวรรณ)

หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่
29 ส.ค. 2542

ภาควิชารัฐศาสตร์ (นายชัยพร สมประมุข)

โทร. (053) 943525 หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

โทรสาร (053) 892-208

ขอแสดงความนับถือ

อนุญาตตามเสนอ

(อาจารย์ ดร.ปรีชา แจ่มเจริญ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

เรียน นายกเทศมนตรี

-เพื่อโปรดทราบ

-

นายกเทศมนตรี
เชียงใหม่

(นายปกรณ์ บูรณุปกรณ์)

นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่

30 ส.ค. 2542

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ นางสาวกนกวรรณ เชื้อนสุวรรณ รหัส 3924501
วันเดือนปีเกิด 5 มิถุนายน พ.ศ. 2515

ประวัติการศึกษา

สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

จ. เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2533

สำเร็จการศึกษาปริญญารัฐศาสตรบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2537

ทุนการศึกษา ทุนชาชาภาวา เพื่อช่วยเหลือการทำวิทยานิพนธ์ จำนวนเงิน 27,000.- บาท

ประวัติการทำงาน

- เจ้าหน้าที่แผนกฝึกอบรม ฝ่ายบุคคล ธนาคารสหธนาคาร จำกัด สำนักงานใหญ่
- ผู้ช่วยผู้จัดการผลิตภัณฑ์ ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล จำกัด สาขาชิดลม

ปัจจุบัน ตัวแทนประกันชีวิต บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอชชัวร์รันส์ จำกัด